

17. august 2007
11. marts 2007

EM 2007/12
FM 2007/50

Forslag til Landstingslov om medieansvar.

I medfør af lov nr. 439 af 31. maj 2000 for Grønland om ansvarsforholdene på medieområdet fastsættes:

Kapitel 1

Lovens område

§ 1. Denne landstingslov gælder for følgende massemedier:

- 1) Indenlandske periodiske skrifter, herunder billeder og lignende fremstillinger, der trykkes eller på anden måde mangfoldiggøres.
- 2) Lyd- og billedprogrammer, der spredes eller fordeles af Kalaallit Nunaata Radioa (KNR) og foretagender, der har tilladelse til radio- eller tv-virksomhed efter landstingsforordning om radio- og tv-virksomhed.
- 3) Tekster og billeder og lydprogrammer, der periodisk udbredes til offentligheden, såfremt de har karakter af en nyhedsformidling, som kan sidestilles med den formidling, der er omfattet af nr. 1 eller 2, jf. dog § 8, stk. 1.

Kapitel 2

Almindelige bestemmelser

Indenlandske periodiske skrifter

§ 2. Ved udgiver af et skrift forstås den, for hvis regning skriftet udgives.

Stk. 2. Et skrift anses for indenlandsk, hvis udgiverens virksomhed udøves i Grønland.

Stk. 3. Et skrift anses for periodisk, hvis det er bestemt til at udkomme mindst 2 gange årligt.

§ 3. I ethvert indenlandsk periodisk skrift skal det være angivet, hvem der er skriftets ansvarshavende redaktør, herefter kaldet redaktøren.

Stk. 2. Redaktøren er den, som er beføjet til at træffe endelig afgørelse om skriftets indhold. Der kan alene være én redaktør.

Stk. 3. Ansvar for manglende eller urigtig angivelse af redaktøren påhviler udgiveren og redaktøren. En urigtig angivet person er tillige ansvarlig, hvis angivelsen er sket med den pågældendes samtykke.

§ 4. Redaktøren skal efter anmodning herom give enhver, der har retlig interesse heri, oplysning om identiteten af de personer, der er omfattet af § 10, § 10, jf. § 9, stk. 2 og 3, § 14 og § 27, stk. 1.

Radio og tv

§ 5. KNR og foretagender, der har tilladelse til radio- eller tv-virksomhed efter landstingsforordning om radio- og tv-virksomhed, skal over for Det Grønlandske Pressenævn (Pressenævnet) angive, hvem der er redaktør.

Stk. 2. Redaktøren er den, der er beføjet til at træffe endelig beslutning om at udsende et program eller et indslag. Der kan alene være én redaktør.

Stk. 3. Ethvert radio- og tv-foretagende skal på begæring oplyse, hvem der er redaktør.

Stk. 4. Ansvar for manglende eller urigtig angivelse af redaktør påhviler radio- eller tv-foretagendet og redaktøren. En urigtig angivet person er tillige ansvarlig, hvis angivelsen er sket med den pågældendes samtykke.

§ 6. Redaktøren skal efter anmodning herom give enhver, der har retlig interesse heri, oplysninger, der kan identificere nærmere angivne udsendte programmer og indslag og identificere de personer, der er ansvarlige efter reglerne i § 17, stk. 1, § 18, stk. 1, § 20, stk. 1 og § 27, stk. 1.

§ 7. Redaktøren skal sikre, at der på forsvarlig måde opbevares en kopi af alle udsendelser i 3 måneder.

Stk. 2. Uanset at den i stk. 1 nævnte frist er udløbet, skal kopi af udsendelser, om hvis indhold der er indgivet klage eller rejst sag, opbevares indtil sagen er endeligt afgjort.

Andre massemedier

§ 8. Pressenævnet træffer afgørelse om hvilke foretagender, der udgiver de i § 1, nr. 3, nævnte massemedier, der skal være omfattet af landstingslovens regler.

Stk. 2. For de i stk. 1 nævnte foretagender gælder reglerne i §§ 5-7.

Stk. 3. Pressenævnets afgørelse efter stk. 1 vedrører alene foretagender, der leverer uafhængigt redaktionelt bearbejdet nyhedsstof, jf. § 1, nr. 3.

Kapitel 3

Ansvar for mediernes indhold

Indenlandske periodiske skrifter

§ 9. Ansvar for indholdet af et indenlandsk periodisk skrift kan kun pålægges forfatteren til en artikel i skriftet, redaktøren og udgiveren, jf. dog §§ 14, 25 og 27.

Stk. 2. Reglerne om ansvaret for artikler finder tilsvarende anvendelse på billeder og lignende fremstillinger.

Stk. 3. Løbesedler, plakater og opslag med videre anses for bestanddele af det skrift, hvortil de henviser, eller hvorfra de hidrører.

§ 10. Forfatteren til en navngiven artikel i skriftet er ansvarlig for indholdet af artiklen efter lovgivningens almindelige regler.

Stk. 2. En artikel anses for navngiven, såfremt den med forfatterens samtykke offentliggøres under forfatterens eget navn eller billede. Det samme gælder, når artiklen offentliggøres under forfatterens pseudonym eller mærke og det er alment kendt, hvilken person der anvender det pågældende pseudonym eller mærke.

Stk. 3. Er der angivet flere forfattere til en navngiven artikel, uden at det fremgår, hvilken del de hver især er forfatter af, er de alle ansvarlige for artiklens indhold efter lovgivningens almindelige regler.

Stk. 4. Er forfatteren til en navngiven artikel et selskab, en forening, en selvejende institution eller lignende, er den pågældende juridiske persons ledelse eller den juridiske person som sådan ansvarlig for artiklens indhold efter lovgivningens almindelige regler.

Stk. 5. En tekst, der offentliggøres med angivelse af et nyhedsbureau som kilde, anses ikke for at være navngiven.

§ 11. Redaktøren er ansvarlig for indholdet i en unavngiven artikel i skriftet, selv om lovovertrædelsen ikke kan tilregnes redaktøren som forsætlig eller uagtsom.

Stk. 2. Redaktøren er tillige ansvarlig for indholdet af en navngiven artikel i skriftet, hvis ansvaret ikke kan gøres gældende mod forfatteren efter § 10 på grund af forfatterens manglende tilknytning til Grønland, eller fordi forfatteren mangler den til pådragelse af kriminalretlig ansvar fornødne tilregnelighed. Dette gælder, selvom lovovertrædelsen ikke kan tilregnes redaktøren som forsætlig eller uagtsom.

§ 12. Redaktøren er endvidere ansvarlig for indholdet af en artikel eller udtalelse, som har været bragt navngiven i et andet massemedie, og som gengives i redaktørens skrift. Dette gælder, selv om lovovertrædelsen ikke kan tilregnes redaktøren som forsætlig eller uagtsom. Hvis forfatteren har givet sit samtykke til gengivelsen, omfattes artiklen af reglerne i §§ 10 og 14.

§ 13. Redaktøren er medansvarlig for indholdet af en navngiven artikel i skriftet, hvis den med redaktørens vidende er skrevet af en fast medarbejder ved skriftet, hvis den er skrevet efter opfordring af eller under anden medvirken af redaktøren, eller hvis redaktøren vidste, at indholdet var urigtigt eller indebar en krænkelse af privatlivets fred.

§ 14. Den, der i en artikel citeres for en navngiven udtalelse, er medansvarlig for udtalelsens indhold efter lovgivningens almindelige regler, hvis udtalelsen er gengivet korrekt og den pågældende har godkendt, at udtalelsen gengives navngiven.

§ 15. Udgiiveren er ansvarlig for skriftets indhold, såfremt ansvar ikke kan gøres gældende mod redaktøren efter §§ 11-13 enten på grund af manglende eller ukorrekt angivelse af redaktøren eller på grund af redaktørens manglende tilknytning til

Grønland eller manglende tilregnelighed. Dette gælder, selv om lovovertrædelsen ikke kan tilregnes udgiveren som forsætlig eller uagtsom.

Stk. 2. Er udgiveren en virksomhed, som helt eller delvist ejes af en statslig myndighed, Grønlands Hjemmestyre, en kommune eller et kommunalt fællesskab, omfattet af landstingslov om kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser m.v., et aktieselskab, anpartsselskab, andelselskab eller lignende, er denne som sådan ansvarlig. Tilsvarende gælder, hvis overtrædelsen er begået af Grønlands Hjemmestyre, en kommune eller et kommunalt fællesskab, omfattet af landstingslov om kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser m.v.

Radio- og tv-udsendelser

§ 16. Ansvar for indholdet af radio- og tv-udsendelser som nævnt i § 1, nr. 2, kan kun pålægges forfatteren til en tekst, den, der fremsætter en udtalelse, redaktøren og radio- eller tv-foretagendet, jf. dog § 20, stk. 2, § 25 og § 27.

Stk. 2. Reglerne om ansvaret for tekster og udtalelser finder tilsvarende anvendelse på film, billeder og lignende.

§ 17. Forfatteren til en tekst, der udsendes, er ansvarlig for indholdet efter lovgivningens almindelige regler, såfremt den pågældende har givet samtykke til tekstens udsendelse. Dette gælder dog ikke, når der er givet forfatteren tilsagn om anonymitet, jf. dog § 20, stk. 2.

Stk. 2. I det i stk. 1, 2. pkt., nævnte tilfælde er redaktøren ansvarlig for tekstens indhold, selv om lovovertrædelsen ikke kan tilregnes redaktøren som forsætlig eller uagtsom.

Stk. 3. I forskudte udsendelser er redaktøren endvidere ansvarlig for indholdet af en tekst, såfremt forfatteren ikke har givet samtykke til, at teksten udsendes, eller ansvar ikke kan gøres gældende mod forfatteren på grund af dennes urigtige oplysninger om sin identitet, manglende tilknytning til Grønland eller manglende tilregnelighed. Dette gælder, selv om lovovertrædelsen ikke kan tilregnes redaktøren som forsætlig eller uagtsom.

§ 18. Den, der fremsætter en udtalelse i en forskudt udsendelse, er ansvarlig for udtalelsens indhold efter lovgivningens almindelige regler, medmindre:

- 1) Den pågældendes identitet ikke fremgår af udsendelsen.
- 2) Den pågældende ikke har givet samtykke til, at udtalelsen udsendes.
- 3) Der er givet den pågældende tilsagn om at medvirke uden at kunne identificeres, og der er truffet rimelige foranstaltninger til sikring heraf.

Stk. 2. I de stk. 1, nævnte tilfælde er redaktøren ansvarlig for udtalelsens indhold, selv om lovovertrædelsen ikke kan tilregnes redaktøren som forsætlig eller uagtsom. Det samme gælder, såfremt ansvar ikke kan gøres gældende mod den, der har fremsat udtalelsen, på grund af den pågældendes urigtige oplysninger om sin identitet, manglende tilknytning til Grønland eller manglende tilregnelighed.

§ 19. Redaktøren er ansvarlig for indholdet af en tekst eller udtalelse, som har været bragt navngiven i et andet massemedie, og som gengives i en udsendelse fra det pågældende radio- og tv-foretagende. Dette gælder, selv om lovovertrædelsen ikke

kan tilregnes redaktøren som forsætlig eller uagtsom. Hvis forfatteren eller den, der har fremsat udtalelsen, har givet sit samtykke til gengivelsen, omfattes den pågældende af reglerne i §§ 17, 18 og 20. En tekst, der offentliggøres med angivelse af et nyhedsbureau som kilde, anses ikke for at være navngiven.

§ 20. Den, der fremsætter en udtalelse i en direkte udsendelse, er ansvarlig for udtalelsens indhold efter lovgivningens almindelige regler, medmindre der er givet den pågældende tilsagn om at medvirke uden at kunne identificeres, og der er truffet rimelige foranstaltninger til sikring heraf. I dette tilfældet er redaktøren ansvarlig for udtalelsens indhold, selv om lovovertrædelsen ikke kan tilregnes redaktøren som forsætlig eller uagtsom. Det samme gælder, såfremt ansvar ikke kan gøres gældende mod den, der fremsætter en udtalelse, på grund af dennes urigtige oplysninger om sin identitet, manglende tilknytning til Grønland eller manglende tilregnelighed.

Stk. 2. Ansvar for indholdet af tekster eller udtalelser, der fremføres eller fremsættes i direkte transmissioner i radio og tv af offentlige møder eller andre aktuelle begivenheder, ifaldes efter lovgivningens almindelige regler.

§ 21. Redaktøren er medansvarlig for indholdet af en tekst eller en udtalelse som nævnt i § 17, stk. 1, § 18, stk. 1, og § 20, stk. 1, hvis

- 1) den med redaktørens vidende er forfattet eller fremsat af en fast medarbejder ved radio eller tv-foretagendet, eller
- 2) hvis den er forfattet eller fremsat efter opfordring af eller under anden medvirken af redaktøren, eller
- 3) hvis redaktøren vidste, at indholdet var urigtigt eller indebar en krænkelse af privatlivets fred, samt ved direkte udsendelse vidste, at teksten ville blive udsendt, eller udtalelsen ville blive fremsat.

Stk. 2. Redaktøren er endvidere medansvarlig for indholdet af en tekst eller en udtalelse, hvis der trods tilsagn om anonymitet som nævnt i § 18, stk. 1, og § 20, stk. 1, ikke er truffet rimelige foranstaltninger til sikring heraf. Dette gælder, selv om lovovertrædelsen ikke kan tilregnes redaktøren som forsætlig eller uagtsom.

§ 22. Den, der oplæser eller på anden måde formidler en tekst eller udtalelse, er ikke ansvarlig for tekstens eller udtalelsens indhold.

§ 23. Radio- eller tv-foretagendet som sådant er ansvarlig for indholdet af en tekst eller en udtalelse, såfremt ansvar ikke kan gøres gældende mod redaktøren på grund af manglende eller ukorrekt angivelse af denne eller på grund af redaktørens manglende tilknytning til Grønland eller manglende tilregnelighed. Dette gælder, selv om lovovertrædelsen ikke kan tilregnes radio- eller tv-foretagendet som forsætlig eller uagtsom.

Stk. 2. Er radio- eller tv-foretagendet en virksomhed, som helt eller delvist ejes af en statslig myndighed, Grønlands Hjemmestyre, en kommune eller et kommunalt fællesskab, omfattet af landstingslov om kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser m.v., et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, er denne som sådan ansvarlig. Tilsvarende gælder, hvis overtrædelsen er begået af Grønlands Hjemmestyre, en kommune eller et kommunalt fællesskab, omfattet af landstingslov om kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser m.v.

Andre massemedier

§ 24. Ansvar for indholdet af de massemedier, der er nævnt i § 1, nr. 3, ifaldes efter reglerne i §§ 9-15 eller §§ 16-23 afhængigt af massemediets karakter.

Fælles bestemmelser

§ 25. Lovgivningens almindelige ansvarsregler finder anvendelse for overtrædelse af kriminallovens §§ 11, 12, 13, stk. 1, 14, stk. 1, 15, stk. 1, 34, 37, 39, 40, 40a, 51, 53, 57, stk. 1, 61 og 64, der begås gennem indholdet af et massemedie.

§ 26. Et medieforetagende hæfter umiddelbart for bøder og sagsomkostninger, der idømmes efter reglerne i §§ 9-25.

Stk. 2. Retten skal ved fastsættelse af bøde, der idømmes efter reglerne i §§ 9-25, navnlig lægge vægt på lovovertrædelsens karakter og grovhed, det pågældende massemedies udbredelse samt den fortjeneste for massemediet, som er eller kunne være opnået ved lovovertrædelsen.

§ 27. Den, der har ladet en annonce indrykke, er ansvarlig for indholdet heraf efter lovgivningens almindelige regler. Det samme gælder den, der har bistået hermed.

Stk. 2. Redaktøren er medansvarlig for indholdet af annoncer efter lovgivningens almindelige regler. Opfylder redaktøren ikke sin oplysningspligt efter §§ 4 og 6, er redaktøren ansvarlig for annoncens indhold, selv om lovovertrædelsen ikke kan tilregnes redaktøren som forsætlig eller uagtsom.

§ 28. Rigsadvokaten bestemmer, om der af det offentlige skal rejses tiltale i anledning af indholdet af et massemedie, der er omfattet af denne landstingslov.

Kapitel 4

Erstatningsansvar for mediernes indhold

Indenlandske periodiske skrifter

§ 29. Erstatningsansvaret for indholdet af et indenlandsk periodisk skrift påhviler dem, der efter reglerne i §§ 9-15 og §§ 25 og 27 kan ifalde ansvar.

§ 30. Udleveren af et indenlandsk periodisk skrift hæfter umiddelbart for de erstatninger og sagsomkostninger, der idømmes efter § 29.

Radio- og tv-udsendelser

§ 31. Erstatningsansvar for indholdet af radio- og tv-udsendelser, som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 2, påhviler dem, der efter reglerne i §§ 16-25 og 27 kan ifalde ansvar.

§ 32. KNR og foretagender, der har tilladelse til radio- eller tv-virksomhed efter landstingsforordning om radio- og tv-virksomhed, hæfter umiddelbart for erstatninger og sagsomkostninger, der idømmes efter § 31.

Stk. 2. Hæftelsen omfatter dog ikke erstatning for skade forvoldt ved direkte transmission af offentlige møder eller af aktuelle begivenheder, medmindre skaden er forvoldt i tjenesten af en ansat i den pågældende institution, virksomhed eller forening.

Andre massemedier

§ 33. Erstatningsansvar for indholdet og udbredelsen af de i § 1, nr. 3, nævnte massemedier ifaldes efter reglerne i §§ 29-32.

Kapitel 5 *Presseetik*

§ 34. Massemediernes indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik.

Stk. 2. Klager over overtrædelser af stk. 1 kan rettes til det pågældende massemedie selv eller direkte til Pressenævnet, jf. dog stk. 3. I begge tilfælde er klagefristen 4 uger efter offentliggørelsen. Massemediets afgørelse kan senest 4 uger efter, at den er kommet frem til klageren, indbringes for Pressenævnet.

Stk. 3. Klager over KNR's overtrædelse af stk. 1, skal senest 4 uger efter offentliggørelsen indgives til KNR. KNR's afgørelse kan senest 4 uger efter, at afgørelsen er kommet frem til klagerne, indbringes for Pressenævnet.

§ 35. Indholdet af reklamer i radio og tv og klager over indholdet af reklameindslag behandles efter reglerne i landstingsforordning om radio- og tv-virksomhed.

Kapitel 6 *Genmæle*

§ 36. Anmodning om genmæle i massemediernes over for oplysninger af faktisk karakter, som er egnet til at påføre nogen økonomisk eller anden skade af betydning, og som er blevet bragt i et massemedie, skal tages til følge, medmindre oplysningernes rigtighed er utvivlsom.

Stk. 2. Anmodning om genmæle kan fremsættes af den, oplysningerne vedrører, eller efter dennes død af de nærmeste pårørende.

Stk. 3. Anmodning om genmæle skal fremsendes skriftligt til redaktøren senest 4 uger efter offentliggørelsen af de faktiske oplysninger, der ønskes imødegået.

Stk. 4. For genmæle vedrørende indholdet af reklamer i radio og tv gælder reglerne i landstingsforordning om radio- og tv-virksomhed.

§ 37. Pligten til at offentliggøre et genmæle påhviler redaktøren.

§ 38. Genmælets indhold skal i alt væsentligt være begrænset til de nødvendige faktiske oplysninger og indholdet må ikke være retsstridigt.

Stk. 2. Genmælet kan af det pågældende massemedie kræves udformet af den, der anmoder om genmælet.

§ 39. Genmælet skal offentliggøres vederlagsfrit uden unødigt forsinkelse og skal bringes på en så fremtrædende måde, som det efter omstændighederne med rimelighed kan forlanges.

Stk. 2. Redaktionelle bemærkninger i umiddelbart tilknytning til offentliggørelsen skal indskrænkes til faktiske oplysninger.

§ 40. Afslag på genmæle skal snarest muligt skriftligt meddeles den, der har anmodet om genmælet, med oplysning om, at afslaget kan indbringes for Pressenævnet senest 4 uger efter, at afslaget er kommet frem. Pressenævnets adresse skal samtidig oplyses.

Stk. 2. Klage over et ufyldstgørende genmæle kan senest 4 uger efter dettes offentliggørelse indbringes for Pressenævnet.

Kapitel 7

Det Grønlandske Pressenævn

§ 41. Landsstyret udpeger et grønlandsk pressenævn bestående af en formand og 6 andre medlemmer. Landsstyret udpeger formanden. 2 medlemmer udpeges efter udtalelse fra Grønlands Presseforening, og 2 medlemmer udpeges til at repræsentere de redaktionelle ledelser i den trykte presse og radio og tv i Grønland efter udtalelse fra disse. Endelig udpeges 2 medlemmer som offentlighedens repræsentanter efter udtalelse fra organisationer, der kan nyde støtte efter kapitel 8 i landstingsforordning om kultur- og fritidsvirksomhed.

Stk. 2. Medlemmerne og stedfortrædere for disse, der udpeges efter samme regler, udpeges for 4 år. Genudpegelse kan finde sted.

§ 42. Ved Pressenævnets behandling af en sag medvirker foruden formanden 3 andre medlemmer, heraf et af de efter udtalelse fra Grønlands Presseforening udpegede medlemmer, et medlem udpeget til at repræsentere de redaktionelle ledelser samt et medlem udpeget som offentlighedens repræsentant.

§ 43. Pressenævnet træffer afgørelse i sager om:

- 1) Hvorvidt der er sket en offentliggørelse, der er i strid med god presseskik, jf. § 34.
- 2) Hvorvidt et massemedie efter reglerne i kapitel 6 er forpligtet til at offentliggøre et genmæle, herunder om genmælets indhold, form og placering.

Stk. 2. Pressenævnets formand kan afvise:

1) Klager, som åbenbart ikke hører under nævnets kompetence, jf. stk. 1, eller som er åbenbart grundløse.

2) Klager fra personer, virksomheder med videre, der ikke har retlig interesse i det påklagede forhold.

Stk. 3. Pressenævnets formand afviser sager, hvor den i § 34, stk. 2 eller 3, eller § 40 nævnte klagefrist, ikke er overholdt.

§ 44. Klager til Pressenævnet skal indgives skriftligt.

Stk. 2. Pressenævnet kan af egen drift optage en sag til behandling, hvis sagen er af væsentlig eller principiel betydning. I disse tilfælde indhentes en udtalelse fra den forurettede. Den forurettedes navn nævnes kun, hvis der foreligger en tilladelse hertil.

§ 45. Pressenævnet indhenter en skriftlig udtalelse fra det massemedie, som klagen vedrører og kan under sagens behandling indhente supplerende oplysninger hos parterne.

Stk. 2. Pressenævnet kan endvidere kræve udleveret et eksemplar af skriftet eller en optagelse af den radio- eller tv-udsendelse, som klagen vedrører.

§ 46. Sager, der er indbragt for Pressenævnet, skal fremmes hurtigst muligt.

Stk. 2. Unlader massemediet inden 7 dage efter modtagelsen af Pressenævnets henvendelse at fremsende sine bemærkninger til Pressenævnet, kan Pressenævnet behandle sagen på det foreliggende grundlag.

Stk. 3. Pressenævnet kan indkalde sagens parter til mundtlig forhandling. Hvis klageren uden lovligt forfald udebliver fra forhandlingen, kan Pressenævnet behandle klagen på det foreliggende grundlag eller afvise sagen. Hvis det indklagede massemedie udebliver, behandles sagen på det foreliggende grundlag.

§ 47. Et medlem af Pressenævnet kan ikke deltage i behandlingen af en klage, der vedrører det massemedie, den pågældende er tilknyttet, eller hvis der i øvrigt foreligger omstændigheder, som er egnede til at vække tvivl om medlemmets upartiskhed.

§ 48. Pressenævnets afgørelse træffes efter stemmeflerhed i form af en begrundet kendelse, medmindre en forligsmæssig løsning er opnået mellem parterne. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende. Dissensen skal anføres i en kendelse, der ikke er enstemmig.

§ 49. Pressenævnet kan pålægge redaktøren af et påklaget massemedie snarest muligt at offentliggøre en kendelse i et af Pressenævnet nærmere fastlagt omfang.

Offentliggørelse af Pressenævnets kendelse skal ske uden kommenterende tilføjelser og på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges.

§ 50. Pressenævnets kendelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 51. Pressenævnet afgiver årligt en beretning om Pressenævnets virksomhed til Landsstyret. Beretningen skal offentliggøres.

§ 52. Landsstyret fastsætter efter forhandling fra Pressenævnet regler om en forretningsorden for dette.

Stk. 2. Pressenævnet bistås af et sekretariat.

Stk. 3. Landsstyret kan bestemme, at udgifterne i forbindelse med Pressenævnets virke, herunder til sekretariatet, skal afholdes af massemedierne efter en fordeling, der fastsættes i Pressenævnets forretningsorden.

Kapitel 8

Foranstaltninger

§ 53. Bøde idømmes den, som overtræder § 3, stk. 1, jf. stk. 3, § 4, § 5, stk. 1 jf. stk. 4, § 5, stk. 3, §§ 6, 7 og 8, stk. 2.

Stk. 2. Bøde idømmes den, der undlader at efterkomme pålæg om offentliggørelse efter §§ 49 og 54.

Stk. 3. Er overtrædelsen begået af en virksomhed, som helt eller delvist ejes af en statslig myndighed, Grønlands Hjemmestyre, en kommune eller et kommunalt fællesskab, omfattet af landstingslov om kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser m.v., et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges virksomheden med videre, som sådan kriminalretligt ansvar. Tilsvarende gælder, hvis overtrædelsen er begået af Grønlands Hjemmestyre, en kommune eller et kommunalt fællesskab, omfattet af landstingslov om kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser m.v.

§ 54. I forbindelse med idømmelse af foranstaltning som følge af indholdet af et massemedie kan retten bestemme, at indholdet af dommen snarest muligt skal offentliggøres i mediet i et af retten nærmere fastlagt omfang. Pligten til offentliggørelsen påhviler redaktøren.

Stk. 2. Offentliggørelsen skal ske uden vederlag og på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges.

Kapitel 9

Ikrafttræden m.v.

§ 55. Landstingsloven træder i kraft den 1. juli 2007. Samtidig ophæves mediansvarsloven, som sat i kraft ved anordning nr. 39 af 20. januar 1997. Det Grønlandske Pressenævn, der er udpeget efter reglerne i den i 2. pkt., nævnte forskrift, fortsætter indtil et nyt pressenævn er udpeget.

§ 56. Klager, der er indgivet til det i § 55 nævnte pressenævn inden den 1. juli 2007, færdigbehandles af det efter denne landstingslov udpegede pressenævn efter reglerne i den i § 55, stk. 1, 2 pkt., nævnte forskrift.

Grønlands Hjemmestyre,

Hans Enoksen

/

Tommy Marø